

- x) polityka rabatów przyznawanych dystrybutorom przez dostawcę, biorąc pod uwagę ceny odsprzedaży rzeczywiście stosowane przez dystrybutorów, przy czym wcześniej ustalona przez dostawcę cena minimalna jest poziomem uzupełnienia zapasów w „sell out”;
 - xi) konieczność przestrzegania przez dystrybutorów – biorąc pod uwagę w wielu przypadkach ujemną marżę dystrybucyjną – poziomów cen odsprzedaży narzuconych przez dostawcę; praktyka stosowania niższych cen odsprzedaży ma miejsce jedynie w bardzo konkretnych sytuacjach, gdy dystrybutorzy zwracają się do dostawcy o nowy rabat w „sell out”;
 - xii) ustalanie przez dostawcę i przestrzeganie przez dystrybutorów maksymalnych rabatów, które powinny być stosowane wobec odpowiednich klientów i które prowadzą do minimalnej ceny odsprzedaży – w razie ich nieprzestrzegania marża dystrybucyjna może być ujemna;
 - xiii) bezpośredni kontakt dostawcy z klientami dystrybutorów i ustalanie warunków odsprzedaży, które są im następnie narzucane;
 - xiv) interwencja dostawcy z inicjatywy dystrybutorów, polegająca na tym, że dostawca decyduje o zastosowaniu określonych rabatów handlowych lub reneocjuje warunki handlowe odsprzedaży; oraz
 - xv) skierowany do dostawcy przez dystrybutorów wniosek o wyrażenie zgody na przeprowadzenie określonej transakcji pod pewnymi warunkami w celu zabezpieczenia ich marży dystrybucyjnej?
- 6) Czy porozumienie w sprawie ustalenia minimalnych cen odsprzedaży, mające wskazane cechy i obejmujące prawie całe terytorium kraju, może wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi?

(¹) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 330/2010 z dnia 20 kwietnia 2010 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych – Dz.U. 2010 L 102, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 22 marca 2022 r. – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP/CS

(Sprawa C-213/22)

(2022/C 266/12)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Druga strona postępowania kasacyjnego: CS

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy koszty utrzymania i premie z tytułu utraty dochodów, o których mowa odpowiednio w art. 3 lit. b) i c) rozporządzenia nr 2080/92 (¹) z dnia 30 czerwca 1992 r., mogą być należne, w przypadku gdy beneficjent udowodni, że [...] warunki zalesiania wymagane w krajowym programie pomocy nie zostały spełnione z przyczyn od niego niezależnych i że dołożył on wszelkich starań w celu osiągnięcia rezultatu?

- 2) Czy dyspozycja normy wywiedzionej z wykładni art. 7 lit. b) rozporządzenia ministra nr 199/94 w związku z art. 26 tego rozporządzenia ministra – zgodnie z którym wystąpienie niekorzystnych zjawisk atmosferycznych w kolejnych latach następujących po roku, w którym dokonano oceny (czyli w rok po dokonaniu nasadzeń) skutkuje częściową wypłatą premii, podczas gdy kontrola tych samych skutków takich samych niekorzystnych zjawisk atmosferycznych w rok po dokonaniu nasadzeń, powoduje całkowitą utratę prawa do premii – jest zgodna z przepisami prawa Unii?
- 3) Czy dyspozycję normy wywiedzionej z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia ministra nr 199/94, który przewiduje całkowitą utratę przez beneficjenta prawa do premii z tytułu utrzymania i premii z tytułu utraty dochodów, w przypadku gdy nie zostanie osiągnięta gęstość zadrzewień określona w załączniku C, i która nie zezwala na proporcjonalne zmniejszenie wypłaty tych premii w przypadkach, w których skutek taki może wynikać z przyczyn zewnętrznych, takich jak czynniki atmosferyczne, należy uznać za sprzeczną z zasadą proporcjonalności jako ogólną zasadą Unii, jak zdaje się wynikać (a contrario sensu) z wyroku József Lingurâr [C-315/16, pkt 29 i 35]?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2080/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. ustanawiające wspólnotowy program pomocy dla działań w zakresie leśnictwa w rolnictwie (Dz.U. L 215, s. 96).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rayonen sad Nesebyr
(Bułgaria) w dniu 28 marca 2022 r. – Postępowanie karne przeciwko QS**

(Sprawa C-219/22)

(2022/C 266/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rayonen sad Nesebyr

Postępowanie karne przeciwko:

QS

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 3 **decyzji ramowej Rady 2008/675/WSiSW** (¹) z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi krajowemu takiemu jak art. 68 ust. 1 NK w związku z art. 8 ust. 2 NK, który przewiduje, że sąd krajowy, do którego wpłynął wniosek o wykonanie kary orzeczonej w związku z uprzednim wyrokiem skazującym przez sąd innego państwa członkowskiego, może w tym celu, w trakcie zarządzenia faktycznego wykonania, zmienić zasady wykonania ostatniej kary?

(¹) Dz.U. 2008, L 220, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 5 kwietnia 2022 r. – FW/LATAM Airlines Group SA

(Sprawa C-238/22)

(2022/C 266/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FW

Strona pozwana: LATAM Airlines Group SA